

Käenpiika

SAVO-KARJA-
LAISEN OSA-
KUNNAN
IÄNENKAN-
NATTAJA

6/79

by JMN

HAUSKAA JOULUA
JA
ONNELLISTA 1980

Käenpiika, Savo-Karjalaisen osakunnan iänenkannattaja

6/1979

Turku, 9.12.1979

piäkirjotus

SIKAMAINEN JUTTU

SKO:n uudet muotisanat ovat šovinistisika ja feministisika - varsin sikamaisia sanoja molemmat, mutta kaipa niistä sellaisia syntyy, kun osakunnan toimistokin on useimmiten kuin sikolätti.

Sanat ovat uudet ja käyttäjiensä mielestä myös hienot, mutta itse aihe vanha kuin miki; asiahan tuli populääriksi puheenaiheeksi Suomessa melkein tasan sata vuotta sitten Ibsenin Nukkekodin ensiesityksen myötä. Eipä ole paljon ääni grammarissa muuttunut - vai liekö neula juuttunut kiinni levyyn.

Samat näyttävät olevan jutut muuallakin. Lukiossa, jossa olin viikon virkaatekevä, meinasi kirjallisuustunnilla aiheesta keskusteltaessa syttyä tyttöjen ja poikien välille ilmiriita. Sain hädin tuskin tilanteen rauhoittumaan sanomalla tytöille, että eivätkö nämä ole kuulleet, että nainen on ihmisen paras ystävä.

Opettajainhuoneessa taas kaksi šovinisti-sellaista juttelivat, että pitäisi saada laki, jonka mukaan akan täytettyä 60-vuotta se pitäisi saada vaihtaa kahteen kolmikymppiseen tai kolmeen kaksikymppiseen. Jäivät pohtimaan kumpi olisi parempi vaihtoehto kun poistuin seurasta.

000000000

HYVÄSTIKSI

Vaikka uusi vuosikymmen alkaakin vasta 1981, alkaa se Käenpiikan historiassa jo ensi vuoden alusta, kun Niemelän Jussi ottaa ohjat käsiinsä. Tulevan piätoimittajan lausumaa lainatakseni sopii vain toivoa, että tämä vuosikymmen on mieta 80-lukuun verrattuna - Käenpiioissakin.

... Kalle, ihmisen paras ystävä

SISÄLLYS

PIÄKIRJOTUS	1
OSAKUNTATOIMINTA OMIEN JUURIEN ARVOSTAMISTA	3
KRIITTISYYTTÄ MYÖS OSAKUNTIIN	4
ATOMOS	5
VESSAT VIIMEIN REMONTTIIN	6
TOMMY TABERMAN, BOB DYLAN JA HATAAPUTOIMITTAJA	7
SKO:N PIENRYHMIÄ	10
LUONTO TARVITSEE APUASI -ME TARVITSEMME LUONTOA	11
HELSINGIN SAVOLAINEN OSAKUNTA TURUSSA	14
TUAS KÄYTIIN TEATTERISSA (KAUPUNGIN-).....	15
KURAMOOTTORISTA VEIVATTUA	16
YLEISÖNOSTO	17
OLETKO TULLUT AJATELLEEKSI?	18
KUVASIVU	19

TOIMITTAJAT:

Leena Pesonen (puh. 510 936)

Sinikka Rytönen, Kalle (puh. 373 310)

Kalevi Kokko (puh. 377 627)

Juha Niemelä

NAPULLE KIITOKSET KOKO VUODEN KÄENPIIKOJEN MONISTAMISESTA!

TOIMITUSKUNTA VALITTA

että viime numeron kuvasivun (virkailijoiden kuvat) tekstit eivät näkyneet kunnolla / ollenkaan. Syytämme siitä itsemme lisäksi TYY:n monistamoa.

Sivun yläosan teksti selvennettäköön vielä tässä. Se oli:

Tämmäset immeiset SKO:ta pyörittää.. eli kun niät meijät jossain niin nykäsepä hihasta ja kysäse mitä kaikkee meillä on sinulle tarjota...

KÄENPIIKA KÄVI TAAS KYSELEMÄSSÄ MIELIPITEITÄ OSAKUNTATOIMINNASTA. TÄLLÄ KERTAA VASTAILEVAT YHTEISKUNTATIETEELLISEN TIEDEKUNNAN DEKAANI JA TYY:N PÄÄSIHTEERI OSAKUNTAA KOSKEVIIN KYSYMYKSIIN.

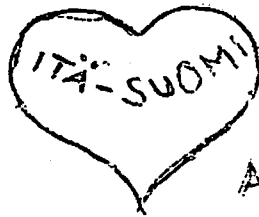
OSAKUNTATOIMINTA OMIEN JUURIEN ARVOSTAMISTA

Yhteiskuntatieteellisen tiedekunnan dekaani Olli Vuori on vanha osakunta-aktiivi. Olli Vuori on aikoinaan toiminut Varsinaissuomalaisen Osakunnan kuraattorina ja inspektorina.

Osakuntalaitoksen tehtävä ei ole aikojen kuluessa muuttunut, arvelee Vuori. - Kun tiedekuntajärjestöt keräävät piiriinsä saman alan opiskelijat ja poliittiset järjestöt kokoavat samoin ajattelevat nuoret, tarvitaan tällainen foorumi, jonne kaikki kokoontuvat yhteen aineesta ja poliittisesta katsomuksesta riippumatta. Osakunnissa erilaiset katsomukset unoetaan ja keräännytään ainoastaan ylläpitämään läheisiä ihmissuhteita.

Toisaalta Olli Vuori korostaa osakuntien merkitystä myös samalta alueelta tulleille. Osakuntatoiminta ei Vuoren mukaan ole missään tapauksessa nurkkapatriotismia, vaan tervettä omien juurien arvostamista.

Vaikka osakunnilla on jo valmiina oma tehtävänsä oma tehtävänsä opiskelijayhteisössä, ei Vuori usko laman olevan ohi yhdessä hetkessä. - Teillä on varmasti samanlaisia käyntiinlähtemisiongelmiä kuin aivan uudella-kin yhteisöllä. Tieto osakunnista ja niiden uudesta toiminnasta ei mene nopeasti perille. Mutta vastukset voivat olla vaikeita, jotka antavat intoa tälle sukupolvelle. "Ankaluudet" ovat sitä varten, että ne voitetaan, sanoo Vuori.

Osakunnat tarvitsevat tukea kaikilta tahoilta, kuitenkin Vuori ei usko dekaanin voivan virkamiehenä paljoakaan auttaa osakuntien toiminnan käynnistämisessä. Sen sijaan yksityishenkilöinä dekaanikin on valmis antamaan apuaan. - Toisaalta katsen, että nyt osakuntien tulevaisuus riippuu opiskelijoista itsestään. Toiminnan alkuunpaneminen kuuluu osakuntien jäsenille, ei ulkopuolisille.

- Minusta juuri osakuntaelämä on niille, jotka aktiivisesti ovat siihen osallistuneet, antanut tulevaa elämää varten hyvinkin paljon. Osakunta on toimintakenttä, jossa voi hankkia tulevaa elämää varten taitoja, joita muuten ei saa. Esimerkkinä järjestöelämässä tarvittavat taidot. Osakunnassa toimessaan opiskelija oppii myös tuntemaan vastuunsa yhteisön ja yhteiskunnan jäsenenä. Tärkeintä eikä on kuitenkin se, että osakunnasta löytyy sellaisia ystäviä, joita muuten ei voi saada, arvioi dekaani Olli Vuori lopuksi osakunnan merkitystä.

KRIITTISYYTTÄ MYÖS OSAKUNTIIN

Siitä huolimatta, että osakunnat ovat TYY:n alajärjestöjä, ei TYY:n pääsihteeri tiedä mitään osakunnista. Söderström selittää tiedon puuttumista osakuntien sisäänlämpiävyydellä, osakunnat toimivat omissa ympyröissään eikä toiminta näy sisäpiirin ulkopuolella.

Myös TYY:ssä ollaan huomattu, että osakuntatoiminta on vilkastunut jälleen, mutta muuten Söderström valittaa opiskelijoiden passiivisuutta. - 60-luvun ja 70-luvun poliittinen aktiviteetti on laantunut, nyt opiskelijat ovat kyllästyneitä politiikkaan. Järjestyttä ei vielä ole löydetty tilalle, sanoo Jari Söderström.

- Toisaalta nykyisessä nuorisossa on aktiivisiakin piirteitä kuten vastaperustettu TELMU osoittaa. Ei siis voida väittää että nuoriso kaikissa suhteissa olisi passiivista.

Söderström uskoo osakuntatoiminnan parhaimmillaan olevan yhdessäolemisesta ja harrastustoimintaa, joka luo läheisiä kontakteja opiskelijoiden välille. Hän kaipaa kuitenkin osakunnilta kriittisyyttä niin TYY:hyn kuin ainejärjestöihin päin. - Teidän täytyisi olla aktiivisempia. TYY:n tehtävänä on auttaa teitä ja nykyinen työnjakoa mielestäni hyvä. TYY tarjoaa opiskelijoille passiivista "toimintaa", kuten konsepteja, osakunnat taas aktiivista harrastustoimintaa. Pitäkää puolenne ja käyttäkää painostusta saadaksenne mielipiteenne lävitse, patistaa Söderström.

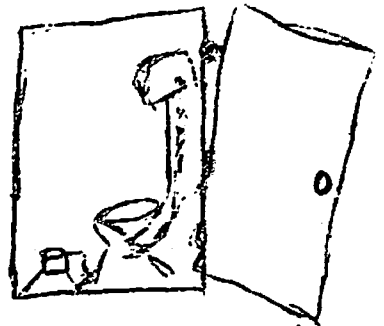
l.m.p

A T O M O S

Kiitos - olkaa hyvä
Kiitos - olkaa hyvä
Kiitos - olkaa hyvä
hyvä hyvä
ei minuutta enää
ei käyttöä hyvyydelle
teimme kiireellä
turhan maailman
eikö teistäkin tunnu siltä
ei minuutta enää
eikö teistäkin tunnu siltä
menen pois jonoon
maailma ehkä räjähtää pois
pois
toiseen jonoon
ei huvita enää
ei ei ei
jakamaton, yksi yhtäläinen
kuuleeko joku
emme ole hyviä enää ei
emme ole pahoja enää ei
kuoleeko joku
ihminen
kävelee
pois

VESSAT VIIMEIN REMONTTIIN

Osakuntatilat ovat surkeassa kunnossa (jo vanha fraasi). Uuden tulokkaan tunnelma latistuu heti, kun hän näkee tynpeän ruskeat seinät, lukemattomien kaljojen vuosien kuluessa läikittämän lattian ja pienet ikkunat, joista ei kulje läpi valo eikä raitis ilmakaan. Jos salinpuoli on yksitoikkoisen tummanruskea, niin naistenvessasta sitä väriä sitten löytyy; on oranssia, sinistä, vaaleanpunaista, keltaista ja violettia.

Nyt viimein on luvassa parannusta, kun C- ja B-talo saneeraataan keväällä. Säätiön hallintopäällikkö on luvannut (tietenkin toimivaltansa rajoiss) meille 1 000 - 20 000 markan remontin. Ahrelman mukaan rahoitustakin näin pieneen korjaukseen löytyy, kunhan vain osakunnat 2 - 5 vuoden kuluessa maksavat korjauskustannukset vuokrankorotuksina takaisin. Säätiö ei voi maksaa korjauksia omasta pussistaan. (Osakuntatilojen saneeraus kustannukset ovat noin 3 % yo-talojen miljoonien markkojen remonttibudjetista)

Jo nyt surkeaakin surkeammassa kunnossa olevasta huoneistosta maksetaan vuokraa 4 000 mk kuussa. TYY maksaa puolet ja SHO-SKO toisen puolen. Osakunnat eivät ainakaan kykene nykyistä suurempaa summaa säätiön pohjattomaan arkkuun kilauttamaan.

TYY on tilojen varsinainen vuokralainen, osakunnat vain alivuokralaisia. Osakuntien lisäksi tiloja käyttävät paljon myös aineyhdistykset, jotka järj^seltävät osakunnissa pikkujoulujaan, tutustumisillanviettojaan, erilaisia kurssejaan ym. Eihän aineyhdistyksillä täällä Turussa muuta kokoontumistilaa olekaan.

TYY ei kuitenkaan voi nykyistä (!) enempää avustaa alajärjestöjään, osakuntia ja aineyhdistyksiä. TYY:n pääsihteeri Söderström valittaa tämänhetkisen avustuksen olemattomuutta, mutta TYY:ltä ei rahaa enempää löydy, kun "hallintokustannukset vievät vuosivuodelta yhä suuremman osan tuloista".

TOMMY TABERMAN; BOB DYLAN JA HÄTÄAPUTOIMITTAJA

TOMMY: Mielisairaalat, kapakat ja hautausmaat, eikö meillä enää ole mitään muuta mahdollisuutta? Ja sohva, tuo upottava sohva television edessä. Mykkänä kita ammollaan.

Ht: Tommy, unohdatko ihmisen itsensä? Mitä sanoisit Bob?

"They ask me how I feel, if my love is real, and how I know I'm making through

And they look at me and found, they would like to drive me from this town, they don't want me around cos I'm believing you.

Tommy: Minä uskon sinuun, sanot kaikesta huolimatta. Kehen? Toiseen ihmiseen, mieheen, naiseen. Naiviako? Totta kai, mutta ilman sitä ei elämällä ole mitään merkitystä. Sitten vasta olet yksin, kun kukaan ei missään odota sinua.

Emme me tarvitse jumalia, emme uusia emmekä vanhoja. Me tarvitsemme ihmisiä.

Tämä laulu on Bob Dylanin levyltä "Slow train coming"

Ht: Muistan satunnaisia kohtauksia vuosien varrelta, jolloin oli mies, huuliharppu ja akustinen kitara.

TOMMY: Olet vanhentunut, Bob. Mitä pirua sinä teet kaikella tuolla tekniikalla ja enkelikuorolla? Eivätkö ne kuulu disko-teekkeihin ja yökerhoihin? Mitä katujen kulkija niillä tekee, oletko sinäkin myynyt itsesi, kehen voi enää luottaa?

BOB:

Let me chance my mind, keep me set upon

I'm all the plans they do for sure, and I, I don't mind to think, don't mind to drive in rain, I know I will sustain cos I cos I believe in you.

TOMMY: Anna anteeksi Bob. Ehkä minustakin on tullut ennakkoluuloinen. Haluaisin pitää kiinni kuvasta jonka olen luonut. Ehkä joku minussa ajattelee, että sinä petät nuoruuteni muiston, kun et pysyttele sananlaisena, vaan vaadit arvioimaan uudelleen kaikkea. Miten paljon mukavampaa olisikaan pitää sinut aina vanhana kunnon Bobina.

Ht: Äänestäsi kaikuu tuska. Olet nähnyt niin paljon, se riittää viestiksi.

TOMMY: Meidän aistimme ovat turtuneet. Olemme toipuneet tiedon Vallankumouksen järkytyksestä ja oppineet hyväksymään sodat, tappamisen, nälän ja katastrofit jokapäiväiseksi leiväksi, joka tarjoillaan sopivan lyhyinä pätkinä televisiossa tai nopeasti luettuina otsikkoina lehdissä. Ehkä joku tuntee sääliä, siinä kaikki. Missä on se kohta meissä, johon toisen ihmisen kärsimys vielä koskee niin kuin kärsimme itse? Tuhlauksen maailman lapset, jotka sulkevat silmänsä eivätkä osaa elää. Tämä ei ole äloista asiaa, ei tietenkään, mutta jotta voisi puhua hauskoja ja nauraa, on ensin puhdistettava ilma. Dorothy Parker, joka oli 20-luvun kirjailijoita ja joka oli erilainen kuin muut silloin, villi ja vapaa, on sanonut runossa:

Terät tekevät kipeää,
virrat ovat märkiä
hapoista tulee läikkä
ja myrkyistä saa kramppeja
Pistoolit ovat kiellettyjä
narut katkeilevat
kaasu haisee hirveälle
äsh- yhtä hyvin voit elää

Ht: Elämä jatkuu, vaikka joka vuosi on kuoleman aika, jolloin puut riisutaan kuin parhaat toiveemme, ja kaikki näyttää lohduttomalata. Uusi kevät saapuu aina.

TOMMY: Missä ilo viipyy, vaikka meillä on palkatut ihmiset sitäkin varten? Missä on suuri vapauttava nauru? Kuulenko sitä koskaan? Rohkaise minua Bob!

I believe in you even through the tears and the laughter
I believe in you even than you would be a fly
I believe in you even the morning after...

TOMMY: Toinen runoilija, suomenruotsalainen Lars Hulden on kirjoittanut runokokoelman "Pitkää tanssia", jossa on osasto "Lukemista vaeltajille - hautakirjoituksia". Ne ovat kauniita, lohduttavia, lempeitä ja samalla hymyilyttäviä huudahduksia kivien alta. Tässä muutamia:

"Vain viisikymmentäneljä tapettiin siinä sodassa jossa olin mukana. Olin yksi niistä. Sanovat että se oli naurettava sota."

"Ei ole ihminen se joka ei ole itkenyt toisen ihmisen menettämistä"

"Toisinaan tuumin että liha taitaa olla maailman vaarallisin aine"

Kyllä minä tiesin että näin se päättyisi

- Kuolleen ei koskaan tarvitse tuntea olevansa ylimääräinen
- Kaikki unet eivät pääty hehäämiseen
- Unessa minä juoksin varhain kesäaamuna pitkin rantaa, Kompas tuin ja kaaduin maahan sydän miekkaliljan lävistämänä
- Kaikki mitä omistin, elämä ja terveys, työ ja ystävät ovat nyt jonkun toisen. Iloitse jos ne ovat sinua

Joka on sateenkaarekta pudonnut on myös sateenkaarella käynyt
Niin, kuka vielä väittää, että elämä on tylsää eikä elämisen arvoista, on vain kiivettävä sateenkaarelle. Niin yksinkertaista se on"

Ht: Älkää siis menettäkö toivoanne kaiken sen hyörinän ja kiireen keskellä, joka taas on valtaamassa alaa. On siinä hyvätkin puolonsa, ja kun on kaikesta väsynyt, niin muistakaa, että kevät saapuu yhtä varmasti kuin ennonkin.

Rauhallista joulua ja Onnellista Uutta vuotta toivottavat
Tommy, Bob Dylan ja Hätäaputoimittaja.

SATTEENKAA-
RELLA JA HY-
VALLA TUULELLA
OON AINA
KALJAPULLON
JUURELLA

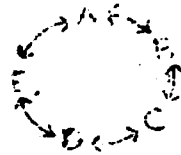

SKO:n PIENRYHMIÄ

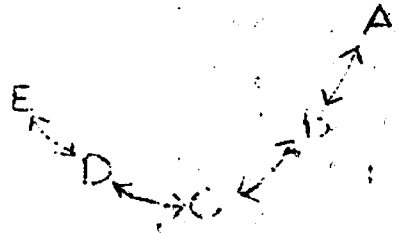
- sovellettuna Leavittin ja Bavelasin ryhmäviestintämalleihin

Malli A, ympyrä (circle) sopii kuvaamaan SKO:n hillittelyryhmää puolen yön jälkeen. Juttu luistaa suloisena sekamelskana ja vitsit ovat harvoin vähissä. Malli sopisi kuvaamaan myös naistenkerhon kokouksia. Tästäääneksi voi kuvitella vaikkapa neulepuikkojen kilinän. Huomautettakoon, että tämän mallin mukainen ryhmä ei ole informaation kulun kannalta yhtä tehokas kuin mallin B mukainen, joka on ketju (chain). B taas kuvaa hyvin osakunnan viidakkopuhelinta, jonka keskeiset linjat ovat kuulemma poikien lenkkisaunassa. Malliin C, haarukka (fork), soveltuu esimerkiksi hallitus, jolla on tapana harrastaa kuorohuudantaa klo 20 lähtien maanantaisin. Jäsen C on puheenjohtaja, joka joutuu joskus käyttämään nuijanhakkaamisen avuksi kaikki äänivaransa sadakseen seurakunnan järjestykseen. Malli D, pyörä (wheel), on idealistinen malli hallituksen kokouksista. Tämän mallin mukaiset ryhmät ovat tehokkaita, mutta tuskin aina kovin tarkoituksenmukaisia osakunnassa. Esimerkiksi osakuntakokouksien on kuitenkin oltava tällaisia.

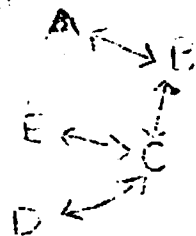
A

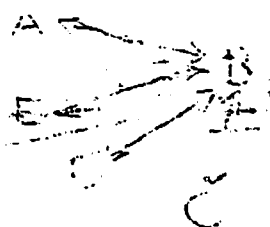
B

C

D

Kalle

LUONTO TARVITSEE APUASI - ME TARVITSEMME LUONTOA

Tässä viikonloppuna työn ankeutta hälventääkseni otin mukaani kirjan, jota väliajoilla luin. Se oli Yrjö Kokon Laulujoutsen.

Laulujoutsen (isojoutsen) on erittäin harvinainen joutsenlaji, joka ylväänä ja upeana sekä äärimmäisen arkana pesii kaukana pohjoisessa varhain keväällä, kun lumi ja jää vielä peittää tundraa.

Kirja kertoo kahdesta miehestä, lamtalaisesta Tiitistä, pohjoisen asukista Niuniusta ja Molli-koirasta sekä heidän sitkeistä yrityksistään löytää laulujoutsen ja kuvata se pesimispuuhissa. Kukaan ei ollut onnistunut siinä aiemmin.

Viisi vuotta hekin olivat ponnistelleet turhaan.

Aiemmin laulujoutsen oli ollut yleisempi, mutta tuo raakimus, ihminen, oli säälimättömästi rahanhimossaansa ampunut sen lähes sukupuuttoon.

Nyt vaikutti jo siltä, ettei laulujoutsen enää pesi Suomen Lapissa, että se on joutunut vetäytymään vielä kauemmaksi, etsimään vielä rauhallisempia saloseutuja.

Viime vuonna he olivat tulleet liian myöhään.

Sitkeytensä ansiosta he löysivät laulujoutsenen pesän, mutta kevät oli tullut pohjoiseen odotettua aiemmin ja pesiminen tapahtunut.

Tänä vuonna tuntui kaikki jo toivottomalta. Viime vuoden ja sitä aiemmin löytyneiden parin pesän tarkastaminen oli ollut lohdutonta puuhaa, laulujoutsenet eivät palanneet vanhoille pesäpaikoilleen. Jopa käynti Ruijassa, heidän viimeinen, mutta melko varma toivonsa oli ollut turha. Luopuneina ja katkerina he päättivät palata kotiin. Kun seuraava kevät koittaisi, he eivät enää palaisi erämaahan.

Silloin tapahtui ihme: joutsenpariskunta lenteli taivaalla ja laskeutui jonnekin. Se antoi luonnollisesti uutta etsimistöä, ja näin he vihdoinkin pääsivät päämääräänsä.

Vaikeudet eivät toki vielä olleet voitettut. Miten toteuttaa retken varsinainen tarkoitus, valokuvaaminen, kun kyseessä on eräs arimmista ja herkkävaistoisimmista linnuista?

"Rehellisellä petoksella" eli poroksi naamioituneena heidän lopulta onnistui seurata joutsenpariskunnan elämää ja kauko-objektiivilla kuvata Hanna ja Marski -kuten he avioparia nimittivät- pesimistöuhuiissa. Viikkojen kärsivällisen odotuksen jälkeen heillä oli ainutlaatuinen kuvasarja, joka korvasi vuosien vaivannäön.

Todellimen luonnonrakkaus oli saanut miehet tähän yritykseen, kestämaan kaikki hankaluudet ja rasitukset. Koskemattomassa erämaassa, uljaiden lintujen parissa peninkulmien päässä lappalaisasumuksista selviää täydellisesti ihmisten pienuus. Se panee nöyrytymään. Niinpä Tiiti ja Niuniukaan eivät ahneh-tineet liikaa. He eivät jääneet odottamaan poikasten kuoriu-tumista. Heille riitti, kun alkuperäinen tavoite oli saavutettu. He muistivat myös, että laulujoutseneen liittyy mystiikkaa. Se oli karjalan pyhä lintu. Ken sitä vahingoitti, hankki itselleen onnettomuuksia. Tiitin isä oli ampunut laulujoutsenen. Se oli lähtemättömästi jäänyt pojan mieleen, ei saavutuksena vaan kirvelevänä haavana, jonka hän tahtoi sovittaa.

Kalevalassakin joutsen on kohtalon lintu. Lemminkäiseltä vaaditaan mahdottomia urotekoja, joista hän selviää. Kolmas, Tuonen joutsenen surmaaminen, koituu kuitenkin hänen kohtalokseen. Kuultuaan poikansa tuhosta Lemminkäisen äiti menee Tuonelan virralle, kokoa Lemminkäisen kappaleet, neuloo ne yhteen, mutta ei pysty puhaltamaan poikaansa henkeä. Tuonen joutsen ei anna anteeksi itseensä kohdistunutta hyökkäystä; Lemminkäinen pysyy kuolleenä.

Kirja oli mukavaa luettavaa, sen päähenkilöistä uhkui luonnon ymmärtäminen, rakkaus siihen, todellinen erämiesten henki. Sellaiset miehet vetoavat aina minuun. Kirjassa Niuniu kertoo, kuinka riekot joskus hädän hetkeillä turvautuvat ihmiseen. Näin oli käynyt hänellekin eräällä metsästysmatkalla. Riekko oli tupsahtanut hänen jalkoihinsa aivan selvästi etsien turvaa sitä uhkaavalta vaaralta.

-Ammuitko? kysyi Tiiti

-En tietenkään, vastaa Niuniu hämmästyneenä moisesta kysymyksestä.
- Miten sitä voisi ampua eläintä, joka hakee sinusta turvaa?
Voisiko sitä joku olla 'rakastamatta' tuollaista ihmistä??????

Luonto ja luonnon säilyttäminen ovat hyvin ajankohtaisia nykyisin, siitä meidän pitäisi tuntea vastuuta.

Alkuvuodesta on Satakuntalais-Hämäläisessä osakunnassa tarkoitus aloittaa luontokerhon vetäminen. Luonto on toki yhtä arvokas meille kaikille maakuntarajoista huolimatta. Ja kuten aina olen tahtonut, näin osakuntamme viettäessä rinnakkaiseloä keskenään alkoon mikään kiinnostava toimintamuoto jääkö huomi- oimatta vain siksi, että se on naapurin järjestämä. Siispä kaikki SKO:laiset ovat sydämellisesti tervetulleet joukkoon mukaan kehittämään uusinta toimintamuotoamme!!!

terveisin SHO:n SINI

ps. minäkin olisin viivana tulossa SKO:n näytelmäkerhoon ja kirjallisuuspiiriin, ellei ne AINA olisi minulle niin sopi- mattomaan aikaan.

HELSINGIN SAVOLAINEN OSAKUNTA TURUSSA

Vieraamme, joita oli 22 kappaletta, saapuivat sovittuun aikaan 1.12. klo 12. Vastaanottokomitea oli suorastaan upean kokoinen: emännät ja ulkoasiainsihteerit. Alkukankeudesta selvitettiin kahvin ja voileipien avulla. Sitten siirryttiin katselemaan Turkua linja-autolla. SKOlaisten joukko oli lisääntynyt yhdellä tytöllä. Kiertöajelulla ulkoasiainsihteerit nolasi itsensä upealla Turku-tietoudellaan, kun joutui ex tempore oppaaksi. Välillä kävimme kinuamassa mukaamme osakunnan poikia, jotka olivat olleet lentopalloharjoituksissa, mutta nämä eivät olleet kiinnostuneita. Sitten olikin ko kiire suunkostutuskaupan kautta Turun linnaan. Sain ihastuksen huudahduksia savolaisilta, kun ilmoitin, että SKO maksaa opastuksen, mutta jokaisen on pulitettava sisäänpääsymarkka. Tietysti saavuimme linnaan kymmenen minuuttia myöhässä, niin että juhlakerros jäi kokonaan näkemättä, kun linna jo suljettiin.

Seuraava etappi oli Kåren, jonne oli tilattu ateria. Vieraamme nauttivat rasvaisen porsaanleikkeen vielä rasvaisempien paistettujen perunoiden kera. Kun viimeisetkin pojat oli saatu eroon Kårenin hienosta flipperistä, suuntasimme jälleen osakuntaan, jossa sekä myimme että pakkomyimme vieraillemme teatteriliput. Parin tunnin ajan joutui taloudenhoitaja yksin seurustelemaan vieraiden kanssa, kun toiset lähtivät saunaan. Kuusi SO:n pojista meni myös saunomaan. Saivat jostain yhteensä kaksi pyyhettä ja olivat tyytyväisiä.

Teatterissakin SOlaisten seurana oli peräti yksi henkilö - hankintainen osakunta-aktiivi. Vieraamme saapuivat näytännöstä mykistyneinä Kaupunginteatterin nykyisestä tasosta ja kutsuivat SKO:n heti perään teatterivierailulle Helsinkiin.

Ilta sujui yhtä hämillisen loistavasti kuin päivä. Sekä SKO:laiset (joita oli nyt muutama enemmän) että vieraat poukkoilivat kabinetin ja tanssisalin väliä epätietoisina missä oikein pitäisi olla. Tanssimisesta savolaiset ainakin näyttivät pitävän ja nauttivan.

(jatkoa)

Lopulta tuli ohjelman vuoro, jota SKO:lla ei tietenkään ollut. No, vierailla se oli sitäkin tasokkaampaa. Kirppujen pituushyppyn maailmanmestari Oskukin esiintyi, mutta jäi sillä reissullaan tutustumaan paremmin isäntäväkeensä. Hänet on sittemmin lähetetty kirjeessä takaisin kotikaupunkiinsa.

Kaikesta huolimatta vieraamme jaksoivat hymyillä lähtönsä (klo 02.00) saakka. He jopa jakoivat meille varaamansa tuliaiset. Alustavasti sovittiin, että SKO vierailee Helsingissä 9. helmikuuta. Mennäänkö opettelemaan kuinka vieraita kohdellaan!

ulkasiainsihteeri

00000000000000000000

TUAS KÄYTIIN TEATTERISSA (KAUPUNGIN-)

Marraskuun neljäntenä sunnuntaina oli osakuntalaisilla tuas tavannukanen teatteripäivä. Siellä sitä sitte istuttiin (kaikkien niiden vikkelimpien kanssa, jotka olivat ehtineet lunastaa lippunsa toimistosta). Näytelmänä oli "Sydämeni on kukkuloilla", ja siitpä syvämmeni tul rakkuloille. Jos TKT ei kohta tarjoo mitään parempoo, niin ruppeen boikotoimaan koko laitosta. Aina mainihtemisen arvonen koko hommassa ol taukopäukku.

Näytelmä ei ollut huvinäytelmä mutta eipä se pakottanut esitetyjä asioita pohtimaankaan. Esityksessä ei ollut vauhtia mutta osattiinpa kumminkin pitää sellaista hoppua, ettei ehditty paneutua mihinkään. Kun yrittää saada kaiken, ei saakaan mitään. APUA, OISIN HALUNNU TUNTEE SEN SYDÄMEN.

No - osakunta toivottaa kaikki tervetulleiksi vuoden 1980 teatterireissuille.

Kalevi

KURAMOOTTORISTA VEIVATTUA SKO:N VIRKAILIJOIDEN PIKKU-
JOULUSSA KESKELLÄ SEKAMELSKAA 10.12.1979 ILLALLA.

Tässä kaikkien päivitellessä ja kiroillessa tentittäviä tent-
tejä. Hän, jät. Pesosen Leenan uhatessa peräti lähteä tenttiinsä lu-
kemaan tuli mieleen nuo omat kiireet, mm. reoreettisen filoso-
fian laudaturtutkielman teko, joka pitäisi olla kansissa jo täl-
lä viikolla, mutta riviäkään ei vielä ole tullut kirjoitetyksi.
Tässä ihmisten keskustellessa aiheesta, joka sivuaa tenttien
suoritusta pro kaljan vaikutusta lukemisajan funktiona, tulee
edelleen mieleen oma teoreettisen filosofian proseminariesitel-
mäni vuodelta 1973, jolloin käytin sen tekemiseen aikaa kolme
yötä ja ne kaksi niiden väliin jäävää päivää ja materiaalina mm.
52 pulloa olutta. Esitelmän tekometodina käytin alkoholin kah-
den tason ontologiaan perustuvaa kaljametodia, kuitenkin siten,
että viimeiset kuusi pulloa oli varattu viimeiseksi yöksi va-
hallekirjoittamisvaihetta varten.

Tämä mainittu kaljametodi, joka siis perustuu alkoholin kahden
tason ontologiaan, on seuraava. Varataan sankolliseen huoneeseen
runsaasti alkoholipitoisia juomia, runsaasti paperia (ei pel-
kästään vessapaperia ja nenäliinoja) ja kyniä. Huoneen on hyvä
olla varustukseltaan sellainen, että muistiinpanoja voi helpos-
ti tehdä missä asennossa tahansa. Varsinainen proseduuri on seu-
raavanlainen:

1. askel: Aletaan ottaa...

2. askel: Otetaan edelleen

3. askel: Jos ja kun tulee mieleen jokin idea, pannaan
muistiin. Palataan askeleeseen 2. Jos taas jos-
sain vaiheessa tulee sellainen ihmeellinen het-
ki, että ideoita ei tule, mennään askeleeseen 4.

4. askel: Annetaan sammumise / unen tulla.

5. askel: Herätään ja toivutaan mahdollisuuksien mukaan
täysiin ruumiin ja sielun voimiin.

6. askel: Etsitään kaikki mahdolliset paperit, jotka o-
käytetty ennen askelta 4, paitsi vessapaperit,
ellei niihin ole kirjoitettu muistiinpanoja.

(jatkoa)

7. askel: Etsitään kynä, ja vedetään yli kaikki liian lennokkaat ja utopistiset ideat.
8. askel: Aletaan taas hiljalleen ottaa.
9. askel: Prosessoidaan jäljelle jääneistä ajatuksista täysipainoinen ja korrekti tutkielma.
10. askel: Jos juotavaa on jäänyt jäljelle, toimitaan niiden kanssa niin kuin parhaaksi nähdään.

Tässä koko menetelmä. Se perustuu erääseen uuskantilaiseen summaan filosofiseen kaavaan. Kant jo aikoinaan sanoi: "Das Ding an sich". Nämä sumeat uuskantilaiset (fuzzy new cantic) taas sanovat analogisesti: "Das Ding am Tisch". Tämä kaikki voidaan kiteyttää vielä sanontaan: "Ideoita se antaa, mutta toimintakykyä se häiritsee".

Jommi'

00000000000000000000

YLEISÖNOSASTO * YLEISÖNOSASTO * YLEISÖNOSASTO

Arvoisa Toim. huom. Viime Käenpiiassa olleeseen yleisurheilukilpailujen selostukseen oli tosiaankin päässyt lipsahtamaan pieni epätarkkuus. Kun kirjoitin, että osakunnan naiset välttävät liikuntaa, tarkoitin tässä liikunnalla klassisia ulkourheilulajeja. Sehän on tunnettua, että naiset ovat kautta aikojen innokkaasti osallistuneet sisäliikuntalajeihin, joista suosituin lienee mielen liikunta.

huom huom

SYVÄNTEN
LIKEHDINTÄÄ

OLETKO TULLUT AJATELLEEKSI???????

ETTÄ SUOMESSA:

- * kulutetaan alkoholiin lähes 5 mrd mk vuosittain.
- * alkoholin takia kuolee liikenteessä n. 250 ihmistä vuodessa.
- * jokainen suomalainen kuluttaa alkoholiin n. 1010 mk/v.
- * alkoholimyrkytykseen kuolee yli 300 ihmistä vuodessa:
- * humalaisena hukkuu n. 200 ihmistä vuodessa.
- * alkoholi on osallisena n. 1/2 kaikista henkirikoksista ja 1/3 itsemurhista.
- * n. 20 000 rattijuoppoa kärehtää.
- * alkoholin aiheuttamiin sairauksiin kuolee 500 suomalaista.
- * miljoonat humala- ja krapulapäivät aiheuttavat valtavaa kansantaloudellista tappiota.

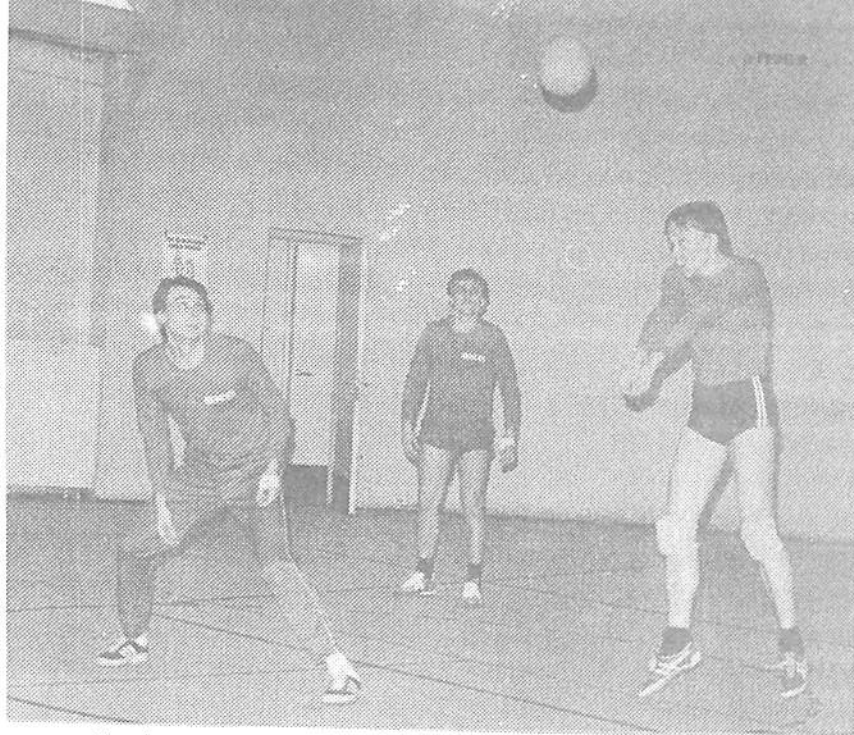
* KESKIMÄÄRIN JOKAINEN 15-69 VUOTIAS SUOMALAINEN KULUTTAA
63 PULLOA VÄKEVÄÄ VIINAA VUODESSA, ELI N. 1,3 PULLOA VIIKOSSA

NIIN, MITÄS TÄMÄ SINUA LIIKUTTAA?

- * ethän sinä onneksi kuluta 5mrd mk kaljaan vuodessa.
Vaan oletko tullut ajatelleeksi, mitä voisit tehdä sillä rahalla minkä yhtenä iltana jätät Hämeen Porttiin (20-40 mk) tai jonnekin muualle. (Osakuntaan et saa viittäkymppiä yhtenä iltana jätettyä vaikka haluaisitkin, kun meiltä saa vain teinikaljaa.)
- * Ja rattijuoppoa sinusta ei saa tekemälläkään, kun ei ole autoa, vaan entäpä jos satut jäämään junan alle kävelytien ylikäytävällä, kun aamupuolella horjut kylään.
- * Kukaan alkoholimyrkytykseen kuollut ei tiennyt etukäteen niin paljon ottavansa.
- * Ja vaikket olisikaan aggressiivinen, niin Aura-joessa uidessasi saatat vetää vettä henkeen...
- * JA MONTAKO KERTAA OLET JÄTTÄNYT AAMULUENNON VÄLIIN. KUN ON OLLUT "VAHAN PAHA OLO". ENTÄ MONETKO DEMOT ON JÄTTÄNYT TEKEMÄTTÄ, KUN ON ILTA MENNYT KALJAPULLON ÄÄRESSÄ.
- * JA MONTAKO TUUHAA KALORIA SAAT YHDESTÄ AINOASTA KESKIKALJAPULLOSTA. (vastaa yhtä suurta sokerista pullaa tai munkkia)

menkinen tuki

pallot pois

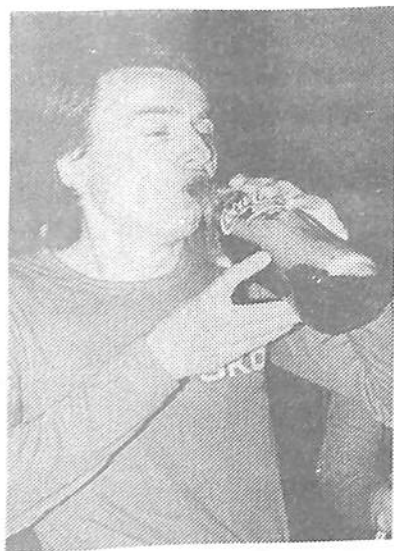

aktiivikapalaveri

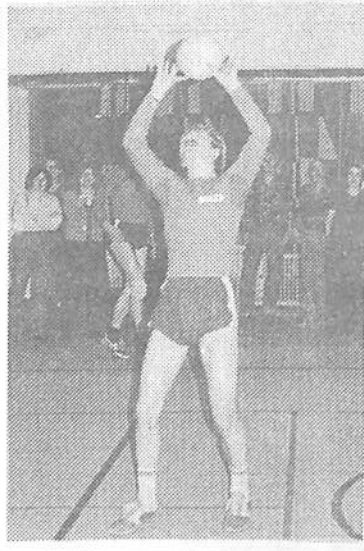
4.12. ratkaistiin pallottelija cupin mestaruus SKO:n ja Synapsin välisessä rajussa ottelussa, jossa SKO, mainion huutosakkinsa kannustamana, otti selvän voiton. Joukkueessa pelasivat: Lauri Saarento, Matti Vornanen, Vesa Hirvonen, Esko Vanttinen, Hannu Pontiainen, Olli Arjamaa ja varamichinä Esa Hyyppä ja Pekka Salminen

aha kierre

ja väliajalla maistui kola

Matin passi

ja samppanjaa

Tuhrut*

by Jussi

